

Original Research

Examining The Principle Of Good Faith In Chinese Judicial Practice With A Focus On The New Civil Code (Enacted in 2021)

Farshid Khosravi^{1*}

1 Phd student of private law, Department of Law, Faculty of Literature and Humanities, Gilan University, Rasht, Iran.

Article ID: ahrar-45967

<p>Received: December 28, 2023</p> <p>Accepted: January 6, 2024</p> <p>Available online: March 18, 2024</p> <p>Keywords: Good faith principle, Chinese legal system, private law, global developments</p> <p>Main Subjects: Civil law</p>	<p>Abstract</p> <p>" One of the important legal principles in law, especially in the realm of contracts, is the principle of good faith. In the Chinese legal system, both in previous laws and in the new Civil Code enacted in 2021, good faith is recognized. Chinese courts have no specific limitations based on the principle of good faith and sometimes consider the concepts of good faith and fairness to be interchangeable. In the Chinese legal system, the duty of good faith is not limited to the stage of contract execution, but both parties are obliged to observe good faith in all stages of a contractual relationship, from pre-contractual negotiations to contract dissolution and rejection of substitutes. The new Civil Code of China is the first comprehensive and complete law in the field of private law in China, which is derived from numerous past special laws but has many innovations in the field of contracts and contemporary issues such as environmental protection, smart contracts, etc. Therefore, it can be said that it is a pioneering and up-to-date law in this regard.</p>
--	--

*Corresponding Author: Farshid Khosravi

Address: Phd student of private law, Department of Law, Faculty of Literature and Humanities, Gilan University, Rasht, Iran.

Email: lawfarshi@yahoo.com

Extended Abstract

1. Introduction

Good faith is a moral principle that is currently recognized in most legal systems, including common law and written legal systems, and in other words, it has turned from a moral ornament into a legal requirement. Although good faith is accepted and recognized in the main domestic and international arena, it has not been defined in the texts of national and international laws. The reason for this is not the shortness of the legislator and doctrine, but there are some concepts that are exempt from definition. Good faith has various meanings, which good faith means wrong thinking and good faith means honesty more common than other meanings.

2. Theoretical Framework

One of the important features of this law is its attempt to legitimize private rights. For the first time in the history of Communist China, public and private interests are treated equally. Unlike Russia, which underwent large-scale privatization after 1989, China had never been subjected to large-scale privatization, which has been achieved in this law. According to the above, the questions that this article seeks to answer are It is as follows: Is good faith recognized in Chinese law? What does the concept of good faith mean in Chinese law? How do Chinese judicial procedures act in good faith?

3. Methodology

By examining the texts through the use of the library study method and taking notes, especially the new Chinese Civil Code is the first comprehensive and complete law in the field of private law in China, which originates from many special laws of the past, but has many innovations in the field of contracts and Today's issues are such as environmental protection, smart contracts, etc. Therefore, it can be said that in this respect, the law is a pioneer and in sync with the latest global developments.

4. Results & Discussion

The principle of good faith in Chinese law has been accepted by the legislature absolutely and without restrictions, and its acceptance in this legal system has a long history. By examining Chinese jurisprudence, what was found is that Chinese judges have wide powers in invoking and applying the principle of good faith, and basically, whether there is a special rule or law regarding the disputed issue, they have the possibility to invoke the principle of good faith. This has caused foreign investors and Chinese lawyers to worry about arbitrary and arbitrary judgments, because the courts can refer to this principle in any case.

5. Conclusions & Suggestions

The duty of good faith in Chinese law is not limited to the stage of contract execution, but in all stages of a contractual relationship, from pre-contractual negotiations to the termination of the contract, the parties are obligated to perform obligations in accordance with the duty of good faith. The Civil Code of China, which came into force in 2021, is considered a turning point in Chinese law and has many innovations in line with the laws of European countries such as France and Germany.

بررسی اصل حسن نیت در رویه قضایی چین با نگاهی به قانون مدنی جدید (مصوب ۲۰۲۱)

فرشید خسروی^{*۱}

۱ دانشجوی دکتری حقوق خصوصی، گروه حقوق، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه گیلان، رشت، ایران.

کد مقاله: ahrar-45967	
<p>چکیده</p> <p>یکی از اصول حقوقی مهم در حقوق به ویژه در قلمرو قراردادهای، اصل حسن نیت می باشد. در نظام حقوقی چین چه در قوانین سابق و چه در قانون مدنی جدید مصوب ۲۰۲۱، حسن نیت به رسمیت شناخته شده است. دادگاه های چین در استناد به اصل حسن نیت محدودیت خاصی ندارند و گاهاً مفهومی از حسن نیت و انصاف را مترداف تلقی می نمایند. در نظام حقوقی چین وظیفه حسن نیت محدود به مرحله اجرای قرارداد نمی باشد، بلکه در کلیه مراحل یک رابطه قراردادی از مذاکرات پیش قراردادی تا مرحله انحلال قرارداد و رد عوضین، طرفین مکلف به رعایت حسن نیت می باشند. قانون مدنی جدید چین اولین قانون جامع و کامل در حوزه حقوق خصوصی کشور چین است که منبعت از قوانین خاص متعدد گذشته می باشد لیکن دارای نوآوری های بسیاری در حوزه قراردادها و موضوعات روز مانند حفاظت از محیط زیست، قراردادهای هوشمند... می باشد لذا می توان گفت از این حیث، قانونی پیشگام و همگام با آخرین تحولات جهانی می باشد.</p>	<p>تاریخ دریافت: ۷ دی ۱۴۰۲</p> <p>تاریخ پذیرش: ۱۶ دی ۱۴۰۲</p> <p>تاریخ انتشار: ۲۸ اسفند ۱۴۰۲</p> <p>کلیدواژه ها: اصل حسن نیت، نظام حقوقی چین، حقوق خصوصی، تحولات جهانی</p> <p>موضوعی: قانون مدنی</p>

*نویسنده مسئول: فرشید خسروی

آدرس: دانشجوی دکتری حقوق خصوصی، گروه حقوق، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه گیلان، رشت، ایران.

ایمیل: lawfarshi@yahoo.com

۱- مقدمه

حسن نیت^۱ یک اصل اخلاقی است که در حال حاضر در اکثر نظام های حقوقی اعم از کامن لا و نظام حقوقی نوشته به رسمیت شناخته شده است و به معنای دیگر از یک زینت اخلاقی به یک الزام حقوقی مبدل گردیده است. با اینکه حسن نیت در عرصه داخلی و بین المللی اصلی مورد قبول و شناخته شده است، اما تا به حال در نصوص قوانین ملی و بین المللی تعریفی از آن ارایه نشده است. علت این امر کوتاهی مقنن و دکتربین نمی باشد بلکه برخی از مفاهیم وجود دارند که مستغنی از تعریف می باشند حسن نیت دارای معانی گوناگونی است، که حسن نیت به معنای تصور اشتباه و حسن نیت به معنای صداقت رایج تر از معانی دیگر می باشد. حسن نیت به معنای تصور اشتباه که جوهره آن را جهل تشکیل می دهد دارای کاربرد و نقش حمایتی است که بیشتر در حوزه اموال و نکاح به کار می رود. حسن نیت به این معنا اصل است یعنی فرض بر حسن نیت است و مدعی کسی است که ادعای سو نیت دارد. در این مورد فرد با حسن نیت به کسی اطلاق می شود که با جهل به وضع حقوقی خود یا طرف مقابل یا وجود یک رابطه، عملی را انجام می دهد که نباید انجام می داد، اما حسن نیت به معنای صداقت بر خلاف معنای نخست، جنبه حمایتی نداشته و یک اصل الزام آور و تکلیفی می باشد که مطابق آن، طرفین قرارداد باید صداقت را رعایت کنند و به دور از هرگونه تقلب در معامله رفتار نمایند (انصاری، ۱۳۸۸: ۳۰ و ۴۳). قانون مدنی جدید چین که در اول ژانویه ۲۰۲۱ لازم الاجرا شده است، اهمیت این رویداد بزرگ در دنیای حقوق تطبیقی به دلیل غلبه اخبار ناشی از ویروس کرونا در مطبوعات مورد توجه قرار نگرفت. قانون مذکور تنها قانونی در نظام حقوقی چین است که با نام «کد» توسط کنگره ملی خلق در ۲۸ می ۲۰۲۰ به تصویب رسید. این آرزوی دیرینه نسل های محقق حقوق مدنی در چین بوده است که از سنت اروپای قاره ای در تدوین پیروی کنند و قانونی تصویب نمایند که به طور جامع و مانع، به شیوه ای سیستماتیک و بدون تناقض، بخش جامعی از روابط حقوقی را تنظیم کند. باید گفت که اولین نظام قوانین مدون را می توان در نظام حقوقی چین به امپراتوری تانگ با تدوین قانون تانگ در سال ۶۲۴ پس از میلاد دانست و بعداً قوانین مربوط به سلسله های سونگ یا مینگ یا در آخرین سلسله توسط داکینگ لو مشاهده شد. با این وجود، قوانین مذکور در عمدتاً در حوزه حقوق کیفری و اداری بوده است و نه در حوزه حقوق خصوصی. اولین قانون در حوزه حقوق مدنی چین بطور در سال ۱۹۳۰ تصویب شده است که بطور عمده از حقوق آلمان اقتباس شده است. قانون مذکور در سال ۱۹۴۹ و در دوره امپراتوری چانگ کای لغو گردید. پس از تاسیس جمهوری خلق چین در سال ۱۹۷۸ تحت رهبری دنگ شیائوپینگ، روند قانونگذاری در نهایت در سال ۲۰۲۰ منجر به تصویب قانون

۱. Good faith

مدنی جدید شد که در این کتاب به هفت بخش تقسیم شده است: اصول و قواعد عمومی، اموال، قراردادهای، حقوق شخصیت، قانون خانواده، جانشینی، و مسئولیت مدنی. فصل سوم کتاب قانون مدنی چین مربوط به حقوق قراردادهای می باشد. عبارت دیگر این قانون در واقع بیشتر یک گروه بندی مجدد از قانون های خاص موجود بوده است. در بخش اول با عنوان اصول حاکم بر روابط مدنی، اصولی مانند اصل برابری طرفین (ماده ۴)، اصل آزادی اراده (ماده ۵) و اصل حسن نیت (ماده ۷) ذکر گردیده است که حاکم بر اتصالات و عمومات قانون مدنی است. ماده ۷ در خصوص حسن نیت مقرر می نماید: «اشخاص مدنی باید در انجام فعالیت های مدنی وفق «اصل حسن نیت» صادقانه از تعهدات خود پاسداری کنند و به آن وفادار باشند». بخش سوم که در مورد قراردادهای می باشد، عمدتاً بر اساس قانون قراردادهای قبلی ۱۹۹۹ و همچنین بر اساس تفاسیر قضایی دادگاه عالی خلق چین است. یکی از ویژگی های مهم این قانون، تلاش آن برای مشروعیت بخشیدن به حقوق خصوصی است. برای اولین بار در تاریخ چین کمونیستی با منافع دولتی و خصوصی به نحو یکسان برخورد می شود. بر خلاف روسیه که پس از سال ۱۹۸۹ خصوصی سازی گسترده ای در آن صورت گرفت، چین هرگز تحت خصوصی سازی در مقیاس بزرگ قرار نگرفته بود که در این قانون این امر محقق گردیده است. با توجه به مطالب یاد شده، پرسش هایی که این مقاله به دنبال پاسخگویی به آن است، به این شرح است: آیا در حقوق چین حسن نیت به رسمیت شناخته شده است؟ مفهوم حسن نیت در حقوق چین به چه معنا است؟ رویه قضایی چین در اعمال حسن نیت به چه نحوی عمل می نمایند؟

۲- مفهوم حسن نیت و تاریخچه آن در نظام حقوقی چین

نظام حقوقی چین از مصادیق نظام حقوقی نوشته در مقابل نظام حقوقی کامن لا محسوب می گردد. نظام های حقوقی نوشته برخلاف نظام تابع کامن لا در خصوص پذیرش مفهوم حسن نیت و نقش آن در حقوق قراردادهای پیشگام می باشند. نکته ای که باید مورد توجه قرار گیرد آن می باشد که در مورد حسن نیت در حقوق قراردادهای حتی در نظام های حقوقی نوشته که آن را به رسمیت می شناسند دیدگاه حقوقی مشترکی وجود ندارد. سیستم های حقوقی تابع نظام کامن لا مانند حقوق انگلیس رویکردهای مختلفی را در زمان های مختلف اتخاذ کرده اند. وظیفه عمومی حسن نیت به طور گسترده ای به عنوان بخشی جدایی ناپذیر از قانون قرارداد چین به رسمیت شناخته شده است. قانون قرارداد سال ۱۹۹۹ چین (CCL)^۲ بطور جامع حسن نیت را مورد پذیرش قرار داده است و وظیفه حسن نیت را به تمام مراحل یک رابطه قراردادی جاری می داند. مطابق با ماده ۵۰۹ قانون مدنی جدید «... طرفین باید از اصل حسن نیت پیروی کنند و تعهداتی از قبیل اطلاع

^۲. Chinese contract law (ccl)

رسانی، مساعدت و رازداری را مطابق ماهیت و هدف قرارداد و مناسبات تجاری رعایت کنند. همچنین مطابق با ماده ۵۵۸ پس از خاتمه قرارداد طرفین باید بر طبق اصل حسن نیت و اصول مشتابه تعهداتی از قبیل اطلاع رسانی، کمک، حفظ محرمانگی و مسترد کردن اشیای مورد استفاده را مطابق با مناسبات تجاری انجام دهند. دادگاه چینی اغلب اصل حسن نیت را به عنوان یک اصل حقوقی در هنگام تصمیم گیری در مورد پرونده های قرارداد در نظر می گیرند. ماده ۶ CCL بطور کلی مقرر نموده است که طرفین قرارداد باید اصل حسن نیت را هم در اعمال حقوق و هم در انجام وظایف تحت قرارداد رعایت کنند، علاوه بر مقرر کلی فوق، الزام به رعایت وظیفه حسن نیت بطور خاص و در مورد یک مرحله خاص از روابط قراردادی نیز مورد توجه مقنن قرار گرفته است، بطور مثال رعایت اصل حسن نیت در مرحله مذاکرات پیش قراردادی در بند ۳ ماده ۴۲، در مرحله اجرای قرارداد در ماده ۶۰ و در خصوص حسن نیت در تفسیر قرارداد در ماده ۱۲۵ تصریح گردیده است. ماده ۶۰ مقرر نموده است که طرفین قرارداد باید اصل حسن نیت را رعایت کنند و وظایفی مانند اطلاع رسانی، کمک و رازداری را مطابق با ماهیت و هدف قرارداد و عرف تجاری انجام دهند. به همین ترتیب و مطابق با ماده ۹۲ CCL طرفین قرارداد ملزم به رعایت اصل حسن نیت و انجام وظایف ذکر شده پس از فسخ قرارداد مطابق با عرف تجاری می باشند. بنابراین به نظر می رسد که وجود و وسعت این وظایف فرعی باید با ارجاع به شرایط قرارداد و یا عرف تجارت به جای یک استاندارد واحد و عام حسن نیت تعیین شود. ماده ۱۲۵ که در مورد حسن نیت در تفسیر قرارداد می باشد مقرر می نماید که معنای واقعی عبارات قرارداد باید مطابق با جمله بندی آن دیگر بندهای مرتبط (زمینه قراردادی)، هدف قرارداد، عرف تجاری و اصل حسن نیت تعیین شود. بنابراین مطابق ماده مذکور تصریح می کند که حسن نیت تنها یکی از عواملی است که در تفسیر قرارداد باید در نظر گرفته شود. مطابق با ماده ۴۲ که در مورد حسن نیت در مذاکرات پیش قراردادی می باشد زمانی یک طرف قرارداد بدلیل نقض وظیفه حسن نیت مسئولیت دارد که (۱) مذاکره با سوء نیت بدون قصد واقعی برای قرارداد؛ (۲) پنهان سازی عمدی حقایق مادی یا انتقال عمدی اطلاعات نادرست؛ یا (۳) رفتار دیگر برخلاف اصل حسن نیت، مفهوم مذکور در ماده ۵۰۰ قانون مدنی جدید نیز بدون هیچگونه تغییری ذکر گردیده است. حقوقدانان چینی از زمان اعتبار قانون سابق در خصوص آنکه هر دو بخش (۱) و (۲) تنها به سو رفتار شدید و مخرب توجه دارند، آیا بخش (۳) باید به صورت عام تفسیر شود یا خیر اختلاف داشتند. آنچه واضح به نظر می رسد آن است که برای طرفی که تحت ماده ۴۲ مسئول است، باید مشارکت در رفتار مورد نظر اشتباه باشد. در مواردی که یک طرف برای به دست آوردن تایید یا ثبت قرارداد برای اجرایی شدن آن وظیفه دارد، نقض آن وظیفه تحت بخش (۳) قرار خواهد گرفت. با این وجود ابهامات بیشتری در مورد اینکه آیا انصراف از یک مذاکره در حال انجام بدون دلیل موجه و یا عدم اطلاع به طرف مقابل، کمک یا حمایت از طرف مقابل به منزله رفتار دیگری در تضاد با اصل حسن نیت می باشد یا خیر، وجود دارد، همین ابهام در صورتی که طرفی که مشخص شود که تمام تلاش خود را برای رسیدن به توافق با طرف دیگر انجام نداده است نیز وجود دارد. دامنه این مقررات خاص از اهمیت زیادی برخوردار است زیرا اعمال آنها، حتی با قیاس، بر اصل کلی حسن نیت مندرج در ماده ۶ مقدم خواهد بود. علیرغم تایید قاطع دانشمندان چینی از اصل

حسن نیت، به معنای حسن نیت بطور جدی توجه نشده است. به نظر می‌رسد که حسن نیت به عنوان یک استاندارد اخلاقی با معنای نامشخص پذیرفته شده است. تحقیقات در مورد معنای حسن نیت در بحث در مورد این که آیا آن از حسن نیت که در مالکیت اموال شخصی کاربرد دارد قابل تشخیص است یا با آن ادغام می‌شود، متوقف می‌شود. حسن نیت به معنای صداقت، در هر دو قانون چین و کامن لا مورد پذیرش قرار گرفته است. با این حال، محدودیت‌های خارجی وظیفه حسن نیت، هرگز در حقوق چینی بیان نمی‌شوند. آیا طرفی که درگیر مذاکره قرارداد و وظیفه دارد اطلاعات ارزشمندی را افشا نماید؟ امانتداری یا وفاداری به قرارداد دقیقاً شامل چه چیزی است؟ آیا وظیفه حسن نیت به صرف وفای به عهد محدود می‌باشد؟ بنا به گفته برخی محققان چینی، حسن نیت نباید محدود به معنای تحت‌اللفظی آن باشد و در عوض باید به عنوان مکانیزمی برای اعطای اختیار به قضات برای تعادل منافع بین طرفین قرارداد و بین آنها و جامعه گسترده‌تر (از جمله یک یا اشخاص ثالث) پذیرفته شود. در نتیجه، گفته می‌شود که یک طرف موظف است به منافع طرف دیگر احترام بگذارد، با همان دقت و مراقبتی که امور خود را انجام می‌دهد نسبت به انجام تعهدات قراردادی رفتار نماید. اطمینان حاصل کند که هر یک از طرفین قرارداد سهم خود را از منافع به دست می‌آورد، و از منافع خود به هزینه طرف دیگر بهره‌مند نشود، علاوه بر آن، به منافع شخص ثالث یا جامعه با رفتار خود آسیب نرساند و از حق خود در راستای اهداف اجتماعی و اقتصادی استفاده نماید. حسن نیت به این مفهوم یک ایده ارمانی محسوب می‌گردد و آرایبی از رویه قضایی چین نیز در مورد اعمال حسن نیت به این معنا کوجود نمی‌باش به همین دلیل پروفیسور بینگ لینگ بیان نموده است که حسن نیت یک استاندارد رفتاری است که به طرفین به عنوان یک هنجار مرسوم در جامعه‌ای که معامله در آن رخ می‌دهد یا به موجب آنچه انصاف و معقول بودن در شرایط یک مورد خاص دستور می‌دهد، تحمیل می‌گردد. حسن نیت ممکن است مستعد تعریف دقیق و عینی نباشد، اما نیاز است که جهت تعیین محدودیت‌های آن، وضوح بیشتری به معنای آن داده شود با وجود آنکه قانونگذار چین در خصوص مفهوم حسن نیت بطور کلی و بدون تعیین مصادیق و محدودیت قانون نویسی نموده است، دادگاه‌های این کشور فارغ از مفهوم دقیق حسن نیت با در نظر گرفتن شرایط خاص هر قرارداد، به طور مکرر در حل و فصل دعاوی قراردادی به اصل حسن نیت استناد می‌نمایند مواردی متعددی از استناد دادگاه‌های چینی به اصل حسن نیت به شیوه مذکور وجود دارد بطور مثال در دعوی در شرکت ذغال سنگ سازی شهر ژیاوی استان شانسی علیه شرکت ذغال سنگ کر، اختلاف مربوط به اجرا و فسخ قرارداد فروش کسب و کار تولید کک^۳ بود. مطابق مفاد قرارداد این کسب و کار ظرفیت تولید سالانه ۴۰۰۰۰۰ تن کک را خواهد داشت، این در حالی بود که ظرفیت تولید واقعی این کسب و کار تنها ۳۲۰۰۰۰ تن در سال بود. در وهله اول شورای عالی صلح استان شانسی اعلام نمود که اگر خریدار حق فسخ داشته باشد این امر نسبت به فروشنده بسیار ناعادلانه می‌باشد و برخلاف اصل حسن نیت مندرج در ماده ۶۰ CCL (مرحله اجرای قرارداد) است و ماده ۶۰ مربوط به وظایف فرعی در اجرای قرارداد است و می‌تواند در اینجا اعمال شود. در فرجام خواهی، دیوان عالی مردم این تصمیم را بدون ارجاع به اصل حسن نیت تایید

^۳ . کک یک ماده جامد پُر کربن است که بطور گسترده به عنوان یک جایگزین برای زغال سنگ محسوب می‌گردد

کرد. در واقع، فروشنده به طور قابل توجهی نقش خود را انجام داده و هدف قرارداد را انجام داده است. این استدلال به نظر می‌رسد که بر مبنای مفهوم مخالف ماده ۹۴ می‌باشد (اگرچه دیوان عالی مردم به آن استناد نکرده است)، که بیان می‌کند حق فسخ در صورتی ایجاد می‌شود که نقض قرارداد انجام هدف قرارداد را غیر ممکن سازد و مفهوم مخالف آن به این معنی است که خریدار نباید اجازه فسخ قرارداد را در جایی که هدف قرارداد عمدتاً برآورده شده بود، داشته باشد. بنابراین با عنایت به ماده ۹۴ نیازی به استناد به اصل حسن نیت نمی‌باشد استناد شورای عالی صلح شانکسی بر حسن نیت بدلیل تفسیر نادرست از ماده ۶۰ بوده است. اما نشان می‌دهد که یک رویه رایج در میان دادگاه‌های چین وجود دارد، به ویژه دادگاه‌ها در سطح پایین‌تر، که کورکورانه و صرف نظر از در دسترس بودن قاعده حکمی خاص بر موضوع اختلاف، به حسن نیت به عنوان یک راه حل مطلق متوسل می‌شوند. همچنین یکی از ویژگی‌های رویه قضایی چین در آن است که حسن نیت را در کنار اصول برابری، آزادی قراردادی و انصاف مورد استناد قرار می‌دهند. هیچ تمایز روشنی توسط دادگاه‌های چین بین این اصول کلی ترسیم نشده است. حسن نیت با برابری و آزادی قراردادی، تمایز بنیادین دارد در خصوص، رابطه بین حسن نیت و انصاف، مبهم به نظر می‌رسد. مشخص نیست که آیا حسن نیت صرفاً به عنوان معیار مناسب بودن عمل فرد به کار باید گرفته شود و یا می‌تواند به ارزیابی عادلانه بودن محتوای قرارداد بسط داده شود. دادگاه در تشخیص اصل حسن نیت از نظم عمومی و اخلاق حسنه، اغلب اشتباه نموده اند، عده ای استدلال می‌نمایند که حسن نیت مربوط به نحوه برخورد با دیگری مربوط می‌شود و نه محتوای قرارداد در نتیجه به دنبال بازگرداندن عدالت به زیان دیده از سوء رفتار است تا اینکه به عنوان حداقل استاندارد الزامی برای حفاظت از منافع عمومی جهت بی اعتباری قرارداد اعلام شود. با این وجود، چنین تفسیر محدودی از حسن نیت تا کنون توسط بسیاری از دادگاه‌ها و محققان چینی مورد پذیرش قرار نگرفته است. در بسیاری از موارد، حسن نیت همچنان، ناخواسته، برابر با انصاف است. پیشنهاد شده است که اصل انصاف مطابق با ماده ۵ از CCL با هدف دستیابی به عدالت اساسی در تعیین حقوق و تعهدات مفروض طرفین قرارداد (در مقابل وظایف جانبی مندرج در مواد ۶۰ و ۹۲) می‌باشد. در این صورت، به نظر می‌رسد که این دو اصل به عنوان مستقل از یکدیگر بوده و حسن نیت به مشارکت در "معامله منصفانه" محدود باشد. در خصوص اینکه چرا قانون چین مفهوم نامحدود و نامعین حسن نیت را پذیرفته است؟ برخی این امر را به عوامل فرهنگی چینی نسبت می‌دهند که به طور سنتی تحت تاثیر کنفوسیانیسم شکل گرفته اند و توسط سیستم ارزشی سوسیالیستی در جمهوری خلق چین تقویت شده اند. اعطای اختیارات گسترده قضاوت و نادیده گرفتن استقلال فردی به وسیله یک سنت طولانی و ماندگار حکومت توسط مردان، حکومت پدرسالارانه و جمع گرایی قابل تبیین است. در نظام حقوقی چین به تبعیت از نظام سیاسی حاکم، حقوق و منافع شخصی به طور معمول تابع حقوق و منافع گروهی هستند. هر رابطه قراردادی واحد به عنوان یک رابطه اجتماعی عمیق تر و گسترده تر در نظر گرفته می‌شود. در نتیجه، امضای قرارداد، صرفاً به غاز رابطه تجاری واقعی طرفین تنزل یافته است. به همین دلیل، مطرح کردن این انتظار که طرفین باید فراتر از شرایط قراردادی نسبت به اجرای قرارداد همکاری و حتی در صورت لزوم کمک نمایند، قابل اعتراض نیست. این عوامل فرهنگی همراه با گرایش قانون مدنی

برای توسل به بندهای کلی، منجر به بی‌میلی یا ناتوانی وکلای چینی برای جدا کردن قانون از نگرانی متناظر در آن‌ها برای تسلیم شدن در برابر قوانین اخلاقی، علی‌رغم قوانین ثابت قانون یا شرایط روشن قرارداد شده‌است دادگاه‌های چین در حال حاضر به طور فزاینده‌ای از نیاز به شناسایی قوانین عینی قانون حاکم بر اختلاف آگاه هستند. با این حال، همانطور که قبلاً اشاره شد، هنوز رویه قضایی غالب آن است که اصل حسن‌نیت همراه با دیگر مقررات خاص قانون مورد استناد قرار می‌گیرد. بدون آنکه معیار قانونی جهت تعیین اختیارات قضایی وجود داشته باشد. دخالت غیرقابل‌توجیه دادگاه‌ها به استقلال طرف‌های قرارداد در چین همچنان وجود داشته و یک خطر واقعی و هشدار دهنده برای طرفین قرارداد می‌باشد.

۳- اصل حسن نیت در رویه قضایی چین

در دعوی ورنون علیه والتر، ورنون یک ماشین لباس‌شویی از والتر خریده است و مقرر شده است که والتر ظرف مدت یک هفته مبیع (ماشین لباسشویی) را تحویل خریدار نماید. والتر در موعد مقرر ودر یکی از روزهای هفته، ساعت ۰۳:۰۰ صبح، به خانه خریدار مراجعه و پیشنهاد می‌کند که ماشین را تحویل گیرد. ورنون از نگاه کردن و بررسی مبیع در آن زمان خودداری می‌کند. با توجه به ماده ۶۲ CCL، از آنجا که والتر فرصت کافی برای آماده‌سازی به ورنون نمی‌دهد، تحویل دستگاه به او زودتر از موعد مقرر صورت گرفته است دادگاه‌های چینی اجرای تعهد قراردادی در زمان غیر منطقی را در تضاد با وظیفه عمومی حسن‌نیت در "اعمال حقوق و انجام وظایف" مطابق با ماده ۶ تلقی می‌نمایند. اگر ورنون ماشین را تحویل گیرد و بدلیل عدم بررسی دقیق متضرر گردد دادگاه‌های چینی به استناد نقض اصل حسنیت وی را مستحق دریافت خسارت می‌دانند. در پرونده دیگری و در دعوی خانم لو علیه شرکت بیمه، خانم لو بیش از ده سال است که با شرکت بیمه عمر قرارداد دارد و حق بیمه پرداخت نموده است. مطابق با قرارداد بیمه اگر حق بیمه ظرف یک سال پس از موعد مقرر پرداخت نشود، قرارداد منفسخ خواهد شد. در دو سال اول (۱۹۹۸ و ۱۹۹۹)، یک کارمند شرکت به خانه خانم لو رفت تا حق بیمه سالانه را جمع‌آوری کند. بعد از سال ۲۰۰۰، این شرکت یک اعلان حق بیمه هر ساله منتشر می‌کرد و خانم لو همیشه با این اعلان موافقت می‌کرد. با این حال، در سال ۲۰۰۹، این شرکت انتشار اطلاعیه را متوقف کرد و خانم لو نتوانست حق بیمه آن سال را در موعد مقرر پرداخت نماید. شرکت با استناد به مفاد قرارداد به خانم لو گفت که بدلیل عدم پرداخت حق بیمه، قرارداد منفسخ شده است. دادگاه چین با استناد به ماده ۶۰ CCL رای صادر نمود که بدلیل آنکه یک عمل تجاری بین طرفین ایجاد شده بود که براساس آن خانم لو به پرداخت بدهی استناد نمود و شرکت را به سبب وظیفه ارسال اخطار به خانم لو قبل از اینکه حق بیمه پرداخت شود متعهد نمود. در نتیجه، به شرکت بیمه ملزم گردید که به اجرای قرارداد بیمه ادامه دهد در دعوی شرکت هواشن (کارفرما) علیه آقای لو (کارگر)، آقای لو توسط شرکت مذکور به عنوان مدیر فروش استخدام شد. در لحظه استخدام وی تعهد نمود که در مدت استخدام از افشای اسرار تجاری کارفرما برای شرکت‌های رقیب خودداری

نماید. در ۲۶ دسامبر ۲۰۰۳ لو استعفا داد. و از شرکت خارج گردید. در ماه ژوئن همان سال، لو شرکتی تاسیس و محصولی مشابه با شرکت هوآشن را بصورت حرفه ای انجام داد. لو زمانی که هنوز مستخدم شرکت هوآشن بود شروع به تاسیس و انعقاد قرارداد فروش محصول با شرکت های دیگر نموده بود به همین دلیل شرکت هوآشن به سبب نقض اسرار تجاری و دریافت غرامت برای زیانهای وارده و الزام به عذرخواهی عمومی شکایت نمود. دادگاه بدوی تجدیدنظر به نفع شاکی رای صادر نمودند. به عقیده لیو زیدونگ، (رئیس بخش قانون و مقررات اداره مالکیت معنوی)، در روابط استخدامی، رفتار فرد باید با اصل حسن نیت سازگار باشد، حقوق شرکت و همچنین حقوق فردی را در نظر بگیرد، و از حق انتخاب یک شغل در حدود ضوابط قانونی، بدون آسیب رساندن به افراد دیگر برخوردار باشد. با عنایت به آنچه در این گفتار بیان گردید دادگاههای چین اصل حسن نیت را به عنوان یک وظیفه برای ایجاد تعادل بین منافع فردی و منافع جامعه تعریف می کنند و با توجه به چنین تعریفی نسبت به رعایت یا نقض وظیفه حسن نیت تصمیم گیری می نمایند. از سوی دیگر در حقوق چین حسن نیت مفهومی کلی می باشد که شامل وظایف جانبی متعددی می گردد مانند ارائه اطلاعات. با توجه به ماده ۵۰۰، طرفین قرارداد نمی تواند به عمد حقایق مهم مربوط به انعقاد قرارداد را پنهان کند و یا به عمد اطلاعات نادرست ارائه دهند. به طور کلی، در صورت ارائه اطلاعات نادرست یا پنهان توسط فروشنده نسبت به خریدار ناآگاه یا بی تجربه، قرارداد نمی تواند معتبر تلقی شود و شکل عادی جبران خسارت، استرداد کالا به فروشنده به قیمتی است که خریدار پرداخت می کند، با این حال، قضات چینی گاهی اوقات یک گام فراتر رفته و نه تنها زیان دیده را مستحق زیانهای متحمل شده، می دانند، بلکه به دنبال جبران از دست دادن منافی می باشند که در صورت تحقق و اجرای قرارداد عاید متعهدله می گردید.

نتیجه گیری

اصل حسن نیت در حقوق چین به طور مطلق و بدون محدودیت مورد پذیرش مقنن قرار گرفته است و پذیرش آن این نظام حقوقی دارای سابقه طولانی می باشد. با بررسی روبه قضایی چین آنچه حاصل گردید آن است که قضات چینی در استناد و اعمال اصل حسن نیت اختیارات وسیعی دارند و اساساً چه در خصوص موضوع مورد اختلاف قاعده یا قانون خاصی وجود داشته باشد یا خیر امکان استناد به اصل حسن نیت را دارند که این امر موجب نگرانی سرمایه گذاران خارجی و وکلای چینی از قضاوت خودسرانه و سلیقه ای گردیده است، زیرا دادگاه ها در مورد هر پرونده ای می توانند به این اصل استناد نمایند. از سوی دیگر وظیفه حسن نیت در حقوق چین منحصر به مرحله اجرای قرارداد نمی باشد بلکه در کلیه مراحل یک رابطه قراردادی از مذاکرات پیش قراردادی تا انخلال قرارداد نیز طرفین متعهد به انجام تعهدات مطابق با وظیفه حسن نیت می باشند. قانون مدنی چین که از سال ۲۰۲۱ لازم الاجرا گردیده است نقطه عطفی در حقوق چین به شمار می رود و دارای نوآوری بسیاری همگام با حقوق کشورهای اروپایی مانند فرانسه و آلمان می باشد.

References

1. Amini, M and Yahya E. (2011). Good Faith in Contracts: From Theory to Practice, Comparative Law Quarterly, Vol. 2, No. 2, p. 23. [In Persian]

2. Boroujerdi, M. (2013). Civil Law, Moj Publications. **[In Persian]**
3. Ansari, A. (2012). Theory of Good Faith in Contracts: A Comparative Study in Iranian Law and Contemporary Legal Systems, Jungle Publications. **[In Persian]**
4. Shiravi, A. (2021). Chinese Civil Code, Shahre Danesh Publications. **[In Persian]**
5. Chinese contract law (ccl)1999.
6. Chinese civil law 2021.
7. Evan m and qiao l,(2006). good faith in contract performance in the chinese and common laws.
8. .E.g., hohn h. Matheson. Convergence, culture and contract law in china, 15 minnesota journal of international law.
9. Liang h.(1994). good faith principle and gap-filling, chinese journal of law.
10. Lu yongfang v.(2013). taichang city china life insurance co ltd, suzhonipc.
11. Lou g and liu .(1995). limitis to the principle of freedom of contract and relation ship with the principle of good faith,peking university law journal.vol.6.
12. patricia p and Daniel h. (2000). themountains are high and the emperor id far away:sancity of contract in china , American business law journal.
13. shen d, xi xiaomin .(2008). understanding and applying the spc interpretation II on contract law
14. xu, g.(2002). two nots on the principle of good faith,chinese journal of law,vol4.
15. Liang h.(1994). good faith principle and gap-filling, chinese journal of law,vol.2.
16. yamseng p.(2013).international corporation ltd v.